

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (кромя русскихъ святъ) о 5-ой годъ по. Литер. додатокъ „Библиотека найнамъ“ выходитъ по 2 печат аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакція Администрація подъ Ч 44 улица Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженіе. Оглашенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣт одной строчки печатной, въ рубр. „Надобсане“ по 20 кр. а. в. Рекламы и неопечатаній вольны отъ порта. Предплату и инсераты принимаютъ: J. Львовъ Администратія „Дѣла“ J. Вѣдн Haasenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Kiemeergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакція „Кіевской Старина“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Раали 9.

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи: на цѣлый рокъ . . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл. на пѣть року . . . 6 зр. на пѣть року . . . 6 рубл. на чверть року . . . 3 зр. на чверть року . . . 3 рубл. съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл. на пѣть року . . . 8 зр. на пѣть року . . . 8 рубл. на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 4 рубл. на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 5 зр. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл. на пѣть року . . . 2-50 зр. на пѣть року . . . 2-50 р. Для Заграничя, окрѣмъ Россіи: на цѣлый рокъ . . . 15 зр. на пѣть року . . . 7-50 зр. на чверть року . . . 3-75 зр. съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатокъ: на цѣлый рокъ . . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . . 6 зр. Поодинокое число коштуе 12 кр. а. в.

Отъ Администраціи.
Ч. 48 „Дѣла“ сконфіскувалъ ц. к. прокураторія за двѣ статіи: 1) „Новый проектъ на знищеніе Руси, III“ и 2) „До ситуаціи“. Выпустивши обѣ инкриминированной статіи выдаемо се число другимъ накладомъ.

Интенціи.
О кандидатахъ митрополитальныхъ пише правительствена „Politische Corresp.“ слѣдующе: „Головною цѣлю правительства при поставленіи русскихъ кандидатѣвъ зъ своего рамени есть, щобъ избраны были солидарно съ сѣ большостою, пріязною правительству яко сторонництвомъ, зорганизованнымъ независимо отъ польского „кола“. Мысль тую, высказану органомъ правительственнымъ, высказали мы въ статіи: „До ситуаціи“ въ 48 ч. „Дѣла“ съ маленькимъ невнимнымъ комментариемъ, однако она не подобалась ц. к. прокураторіи державной вразѣ съ другою передною статією въ перекладѣ рускомъ и удостоилась конфискации. Мысли сего не хочемо проте вынѣ тикати и не вольно намъ вврѣти въ то, чтобы правительство мало намѣренне нашими митрополитальными кандидатами парализувати делегацию польску, або чтобы новы русскы послы мали служити уздочкою для коника польского... Прочъ съ сего сконфіскованою мыслею! Але чейже буде намъ вольно повторити на сѣмъ мѣсци несконфіскованный артикулъ „Gaz. Narodow-oi“, толкуючий въ корреспонденціи зъ Вѣднѣа подѣ дн. 9 мая той самѣ тематѣ и поясняючий интенціи правительства при ставленіи русскихъ митрополитальныхъ кандидатѣвъ. Отъ и содержанье его: „Примирительна политика гр. Тафого, не маючи успѣху за цѣлыхъ шѣсть лѣтъ, опинилась ажъ на русскихъ окраинахъ и зѣ оттамъ хоче сировати „примиренныхъ“ на показъ до Вѣднѣа. Правительство мабуть не знае, що та фракція „примиренныхъ“ буде представляти собою зовсѣмъ щось иншого, а только не еднѣсть; бо до чотырохъ нынѣ существующихъ сторонництвъ хоче правительство ддати ще пiate, независиме отъ „кола“, а сѣ независимость есть

олицетвореньемъ неедности съ Поляками и якъ-разъ противится програмѣ правительства о „примиреніи народностей“. Фракція сѣ нова правительственныхъ Русинѣвъ має оттакъ вступити до клубу Гогенварта и независимо отъ Полякѣвъ голосувати въ радѣ девжавной. Така цѣль — пише корреспондентъ — чи така инициатива уймае чести такъ Полякамъ якъ и Русинамъ, бо Русины були-бы въ парламентѣ маленькимъ зеромъ и выключнымъ орудіемъ въ рукахъ правительства, не мающимъ права нѣ инициативы нѣ яко-небудь самостѣйности“. Зъ корреспонденціи сего выходитъ ажъ надто ясно сумне положенье наше, если-бъ дѣйстно правительству при помочи листѣвъ о. митрополита удалось перевести кандидатѣвъ, котры въ парламентѣ вѣднѣскомъ мали-бъ отограти высше назначену ролю. Новы послы русскы не мали-бъ права инициативы, то значить, що они не могли-бы упоминались о права прислугующей народомъ рускому, а голосованье ихъ означувалось-бы зъ горы, видимо клубомъ гр. Гогенварта. Тогда доперва мало-бы бути добре и намъ и державѣ... Въ виду такого сумного гороскопу и на той подставѣ, що намъ не вольно зречися вольныхъ выборовъ до рады державной, намъ лишаея лишь одна дорога, проста и певна, а тоу есть: приступити до выборовъ по воли выборовъ въ поодинокихъ округахъ выборчихъ, не оглядаючись нѣ на хвильку на кандидатуры правительственныя чи митрополиты. Пѣти за кандидатами накшеними намъ не можна. До законъ абдикаціи Русь не доспѣла, бо ще не деморализувалась на стѣлко, чтобы бути манекномъ чи автоматомъ въ чихъ небудь рукахъ. Кандидаты тѣ, якъ се добачае вже и праса польска, могли-бъ ити и противъ интересовъ краевыхъ, а тѣ намъ суть рѣвно дорожы якъ нашъ специально русскы, про котры новы послы псевдорусскы мали-бы мовчати. Октройованье послѣвъ противится основамъ конституціи и есть дѣломъ челегалнымъ, до котрого довершена жадець Русинѣ не доложитъ и не смѣе доложити руки. Октройованье сѣ вышло зъ крайнои неспѣдомости справы руской. Оно готове лишь розъярити выборы, а мы хочемо спокою и легального роз-

вою. Оно готово бути и водою на чужій млынъ, за що отвѣчальности не беремо на себе. И диятого часъ бы бувъ ще въ послѣдній хвилѣ отступити отъ фантастичного и дуже злочасного проекту насилувати Русинѣвъ при предстоящихъ выборахъ. Уже не разъ казали мы въ нашѣмъ письмѣ, що нашъ національный интересы звязаны крѣпко съ Австрією, що розвѣдъ нашъ национальный, обмеженный интересами державными, причинился лишь до скривленія силъ державы; що народъ нашъ хоче бути при Австріи и вврѣти въ свою будучность при Австріи; що мы не есьмо нѣ революційнымъ нѣ регрограднымъ элементомъ; що мы чужихъ правъ не хочемо, а лишь за своими кождого часу бордо упѣнемось... И все то повинно пересвѣдчити компетентной сѣры до иншого съ нами поступованія. Caveant consules, а ты Русини иди высше указаную дорогомъ, бо знаешъ добре, куды ити твоѣй и державы интересъ отъ тебе вымагае.

Успѣхи депутаціи до Вѣднѣа.
Посередѣ несподѣванокъ и гостинчикѣвъ, якы намъ приносить съ собою майже кожда днина въ нынѣшнихъ запутаныхъ часахъ, годъ намъ бути оптимистами, але мимо всего не можемо не сказати, що торѣчне анти-езуитске Вѣче львовскихъ Русинѣвъ и депутація инмѣ до Вѣднѣа выслана принесли Галицкой Руси не малый успѣхъ. Русь Галицка може повеличатись першимъ и найголовнѣйшимъ успѣхомъ тымъ, що Гого Вел. цѣсарь принявъ и то ласкаво принявъ у своѣго престола бодрыхъ еи отпоручикѣвъ и рѣвно ласкаво зводивъ выслухати оправданный жалъ Галицкой Руси за оскорбленье чести и правъ еи. Годъ бо не признати, що звѣстаа передача Добромильского монастыря оградилась на невѣрныхъ писнуаціяхъ, оскорбляющихъ религіиной чувства и пересвѣдченя кождого Русина, а кромѣ того, нарушивши повагу головы краевой ерархіи, нарушила и автономію чина Василианьского яко товариства, котрому основны законы державны заповучаютъ ненарушимѣсть майла и свободну администрацію. Проломъ, зроблений въ тыхъ-же за-

копахъ, старанось вправдѣ покрыти тымъ, що передачу обмежено часомъ и застереженымъ давнѣйшихъ правъ чинови Василианьскому, але фактъ бувъ фактомъ. Ласкаве приианье депутаціи руской Гого Величествомъ має оттакъ для Галицкой Руси тымъ бѣльше значенье, що се сталося въ державѣ конституційной, де всякы справы спорны рѣшаются звычайно дорогомъ въ трибуналахъ. Для Русинѣвъ зроблено выимку отъ правила мовѣ-бы на перекоры тымъ, що отъ року съ укритою утѣхою ворожили и голосили евентуальне не-принятые жалобы Русинѣвъ у найвысшого престола. Другій успѣхъ Галицкой Руси лежитъ въ дуже чемненькомъ принатіи еи депутаціи апостольскимъ нуаціемъ и въ заповученіи, що реформа повиціату добромильского не потребуе довше надѣ 2 до 3 роки. Тымъ дезавовано давнѣйшій проектъ — поддержати патрѣвъ на Василианьскомъ грунтѣ якихъ 25 лѣтъ. И тутъ не справдилась на смутокъ ворогамъ прихвалка римского „Монитора“, котрый нашѣй депутаціи вороживъ неласку пунциатуры. Попри тѣи два успѣхи дѣзналися мы цѣкавыхъ-цѣкавенькихъ — ба навѣтъ оригинальныхъ рѣчей! А вже-жъ на першѣмъ мѣсци стоить фактъ, що почату о. Сарницкимъ и кс. Яцковскимъ справу передачи монастыря Добромильского занявся дуже широко ате приватно гр. Альфредъ Путоцкий. — Се фактъ, подтвержденный устами, котрымъ вврѣти мусимо и вврѣмо. И дивно намъ, що якъ-разъ той самой личности поручено оттакъ пробованье якось темной угоды съ Русинами въ готелю Жоржа передѣ двомъ роками, а ще давнѣйше, що въ найновѣйшихъ часахъ знову гр. Альфредъ взявъ приватно въ свои руки назначуванье кандидатѣвъ русскихъ до рады державной! По томъ, що сталося, повинны были, по нашѣй думцѣ, сѣры, котрымъ залежало на примиреніи Русинѣвъ съ центральнымъ правительствомъ, знати иншого посередника. И диятого то дѣло съ добрыми и рациональными интенціями находить оправдану оппозицію въ таборѣ тыхъ Русинѣвъ, що хочуть добра державы, розвою и силы еи на подставѣ ясныхъ договорѣвъ, а далекий суть отъ хитроцѣвъ и сервизизму.

Памяти М. И. Костомарова.
(Листъ зъ Пѣночки.)
Далеко отъ рѣдного краю, въ далекой Пѣночѣ умеръ М. И. Костомаровъ. Колись, роковъ азъ орокъ тому назадъ, приведено его у Петербургъ, засуджено и выслано у неволю, а теперь оего самого коляшного арештанта съ великою почестею проведено на той свѣтъ. Якъ его ховали, не гомоивъ навкруги той народъ, котрый бѣтъ любивъ и про жительство котрого намъ розказавъ, не видно було китайки на трѣвѣ...
Та хоть не видно було рѣдного украиньского народу, за те збѣралось вывѣити въ остатный разъ свою почестъ и вѣдичность юнацтво, сыны та внуки Украины. Вмеръ козакъ та не умеръ его слава: его слава довѣчною стала! Той оамый край, що вышестивъ собѣ на славу М. Костомарова невидимо потнувавъ въ далекой чужинѣ, въ тѣжку годову смерти. М. Костомаровъ оамъ своими працями выкликать его сюды и теперь бѣтъ умеръ не середѣ чужихъ людей, не середѣ чужой мовы, а середѣ Украиньцѣвъ, чуячи до послѣдняго хвильны рѣдну мову; тѣ дѣвчата, тѣ хлопцѣ, тѣ чоловіки та жѣнни, що ишли за домомъ, — больша частина мѣжъ нами була — щары дѣти рѣдного М. Костомарова краю, дѣти, котры не забули, хто они такы „якихъ батькѣвъ дѣти“; тѣ ознаки щпрости и почести, котры она прѣлюдно выявляла, те послѣднѣ „спасибѣтъ“, котрымъ обѣзавались коло ямы, посвѣдчаючь намъ се. Але жъ не оидѣ дѣти Украины дакували своему батькови за те, що бѣтъ зробиць. Дакували ему люде и воходу, и пѣвночѣ, и далекомъ Сибѣ-

ри, рѣзной породы и рѣзного стану, вчевѣ и не-вчевѣ. Тай не диво, що оно такъ скалося. Костомаровъ багато „втеръ поту“, працюючи надъ колышнымъ житьемъ тыхъ народѣвъ, тыхъ краѣвъ, що равнѣше або познѣйше, по воли або по неволи були забганѣ у одну велику купу, лихою долею були зѣгнанѣ подѣ мооковской урядѣ. Бушующи своєю думкою въ далекой минувшости оныхъ народѣвъ и краѣвъ, бѣтъ освѣтивъ ою минувшѣсть, бѣтъ роздавивъ въ историчной темрявѣ на тѣ звязки, котры колись были мѣжъ сими краями; бѣтъ показавъ, що звязки сѣ далеко рѣзнились отъ тыхъ, котры оклалися трохи згодомъ, що замѣсть центрогажныхъ звязкѣвъ, замѣсть зажерливости одного краю на коштъ другого колясь были зрѣстки относинъ иншого напрямку, относинъ федеральныхъ. Той самый федерализмъ, на початки котрого бѣтъ натравивъ у житю славянскихъ громадъ ще тогдѣ, якъ се жительство не було порушено такъ званою „цивилизацией“, коли оно было далеко отъ всѣхъ благъ „культуры“, сѣей самый федерализмъ, только розширенный, освѣченный думкою науковою, бѣтъ выставивъ яко единый взорець правдивыхъ мѣжнародныхъ относинъ. Черезъ те, и не диво, що такъ думаючи, М. Костомаровъ бувъ другомъ и заступникомъ занедбанныхъ и историчною долею обидженныхъ краѣвъ, и не диво, що сѣй краѣвъ ирѣшли на послѣдокъ отдакувати Костомарову.
Але нѣкому не приходило такъ дакувати, якъ Украиньцѣмъ. Оно такъ и сталося. Отро-дженна Украина збравшись въ остатный разъ коло труны своего вчателя, прѣлюдно выявляла свою почестъ ему, голосно перелѣчила те, що зро-

бивъ для неѣ покойникъ и сѣмъ прямо сказала: що она, чого бажае и куды иде. У ту саму хвильку, коли остатня жѣвня матери землѣ мала впасти у яму и на вѣки заховати отъ насъ дорогого чоловіка, у ою саму хвильку, середѣ мертвого затѣшку силы люду, почувлося украиньское слово. У нему було такъ багато душѣ, такъ багато горя, что кождого, хто розумѣвъ украиньскому мову, оно вражало въ само сердце, кождый чувъ, что утратила Украина, ховаючи Костомарова.
Першій по украиньски промовавъ проф. Цвѣтковский:
„На могилѣ твоѣй, батьку, далекой отъ рѣдной Украины, дай сказати тобѣ, отъ щирыхъ землякѣвъ твоихъ — опасибѣтъ, велике опасибѣтъ за всю твою на вѣкъ незабутню для насъ працю.
Спасибѣтъ тобѣ, що першій своими зрѣчними очима неохабно розобравъ еи окрижалѣ и прочитавъ хартіи исторіи рѣдного народу. Ты читавъ ихъ „отъ слова до слова, не минаючи алѣ титлы, нѣже той комы“. И прочитавши, ты розказавъ намъ еи въ своихъ вѣковѣйныхъ творахъ „голосно та правдиво“ про все, що дѣялось на нашѣмъ свѣтѣ, „чия була правда, чѣй кривда, и чѣи мы дѣти“.
„И розкрылися, опасибѣтъ тобѣ, передѣ нашими очима высокій рѣдній могилы, зъ очей нашихъ онала луда“, тогдѣ и мы побачили зрѣчними очима „славу дѣдовъ своихъ, славу Украины“, занехалю, бодай не казати, нашими жъ батьками.
И теперь все, опасибѣтъ тобѣ, стало вже лонѣйше, чѣю память мають внуки шанувати, про що дбати и чого бажати.

Вѣчну память, славу память, батьку, мы тобѣ вѣщусь на твоѣй могилѣ и на воѣй Украинѣ. Въ голосѣ оъ нами славу память тежъ вѣщуютъ сердцемъ щарымъ тобѣ люде, що навчалися у тебе, на твоихъ утворахъ, и по духу, якъ по крови, на вѣкъ стали тобѣ рѣдны.
И въ семьѣ великой всего Руского народу твоя память не полежѣ: оминыати, поважати, вѣвки будутъ Костомарова Миколу и его бытонысь Руского народу — люде щарѣ и оосвѣтѣи словомъ теплымъ и правдивымъ. Амѣнъ“.
Потѣмъ промовивъ въ имени молодежи п. Галинъ:
„На вѣку мабуть кождого чоловіка лучаются такы хвильны, въ котры выступае передѣ его очима его колышное жительство съ усѣма помылками и неправдами вольными и невольными. Тѣжко болѣтъ душа его у такы хвильны, чоловікъ кается, звертае зъ той неправдой отжежѣ, що до той поры просгузавъ и выходать на иншій шляхъ, на шляхъ правды и свѣта. Те-жъ само бувае и въ громадскому житю: передѣ чуткими душами омынѣвъ встае колышная неправда ихъ батькѣвъ та дѣдовъ, ихъ неправдые панованье надъ такими-жъ, только незрѣчими братами. Ихъ оумлѣные подѣказуе имъ, что не повинны такъ довше жити, що треба якось иначе повернути жительство, что треба отплатити незрѣчому брату за неправду надъ нимъ. Зъ такихъ то потабыныхъ закуткѣвъ душѣ выявились тѣ думки, тѣ гадки, котры зветуся на Заходѣ демократичными, а у насъ по просту мужицкими. Така доба розпочалась роковъ зъ 30 тому назадъ у рускому царствѣ. Широке полумя народолоубства, покаянна за грѣхи батькѣвъ, обхо-

Лендербанку. Се дало повідь до некольких кри-
 жів. Зібраний кишулюк один на других і по-
 чали просто борбу на кулаки, по сали лїтали ку-
 чки одвія, рукавички та капелюхи. Доперва по-
 ліція привеза все до ладу, розганяючи зборяще
 і арештуючи кількох зь головїшїх участ-
 ників аферы. — На переводьборчїм зборяннї
 в дїляницї Найбавї, котре відбулося дня 7 с.
 м. прийато прахильно кандидатуку бесїду демо-
 краты Геомана. За Геоманом промовляв Кро-
 наветер. За уступь бесїды, в котрой канди-
 датъ выступивь оильно противь захваноса опо-
 лученой лївнї, открыло его зборяне грїмкими
 аплесками. — Вь Тироло предтавлєсь пе-
 редвыборча ситуація користною для либераловь
 вь округахь выборчихь полуднево-тирольскихь
 мїотъ; менше певно, однакь все таки беззна-
 дївно стоять ихь шансы вь мїотахь півночно-
 тирольскихь. Вь нїмецко тирольскихь округахь
 сельскихь мають запевнений выборь кандидата
 клерикаловь; ольше стоять тое сторонництво вь
 округахь населенныхь Игалїанцами. Вь большїй
 мїотлостї есть тенденція заключена компромїсо-
 мїжь клерикалами а либералами; гадку тую поспї-
 рае президенть краю, противна ему за тое одна
 часть шляхты и стану урядничого. — Вь Сти-
 рїи склякують Словенцї часлений передвыбор-
 чїй зборяня вь цїли переведена своихь канди-
 датовь. Особливо вь округь выборчїхь меншихь
 мїотлостей вь Цилїи ведуть Словенцї завзятю
 агїтацію противь кандидата либерала дра Фо-
 регера. Елюковъ зь Сєкавї, Іоанъ Цвергеръ, вы-
 давъ листь пастырокїй, вь котромъ заряджуе пе-
 редовїть публичнї молитвы по вїсїхь переквахь,
 шїхь полученїхь сь выставленьемь св. даровь за успїхь
 выборчїхь акцій, а оттакь поручае вїсїмь вїр-
 нїмь, управнєннїмь до голосованя станути без-
 рїзнытатку шра урвї выборчїхь и отдати свои го-
 лосы на кандидата, котрого имь поставїть кон-
 сервативнїй комїтетъ.

Спїрне питання. При теверїшнїхь выбо-
 рахь до рады державной мае бути выконаний по-
 радъ першїй законъ, управнїючїй до выбору пла-
 тїяхь 5 ар. податку. Заходїть отже питанє:
 имь вь суму тую 5 ар. вчислїтїсь мае самї ли-
 ше податокъ, чи податокъ разомь сь додатками?
 Питаня сего не розвязує самъ законъ а вь прак-
 тїцї рїшають его розличнїмь способомь. И
 такъ зь выказу новїхь выборчїхь набуваючихь
 двоє право зь сего закона, котрый спорядило га-
 лїцїе намїстництво, догадуватїсь-бы можна, що
 намїстництво не вчислїло додатковь, такъ якъ
 зь такимь случаемь чоло управнєннїхь мусїло бы
 выпастї о много большїмь. На Моравї вїшловъ
 зь сего питаня справдїшнїй законотъ. Тамошне
 намїстництво полишїло обчисленє управнєннїхь
 до выбору старостамь, а зь тїхь одїй вчислїла
 вь суму 5 ар. и додатки до податковь, другї же
 тїлько податокъ, а позаякь на одїнь выборчїй
 округъ складєся вїодъ кількя округовь политї-
 чнїхь, то вїшловъ зь того такє, що вь одїнїмь и
 тїмь самїмь выборчїмь округь зь платїахь по-
 датокъ менше 5 ар., але зь додатками 5 ар. або
 и больше одїньмає узвано управнєннїмь до голо-
 сованя, а другїмь отмовлено сего права. Зь тен-
 денціи закова выходїло бь скорше, що законъ ре-
 лектує тїлько на самь податокъ безь додатковь
 вь тїмь случаемь однакь було бь се супереч-
 нїмь, якъ справедливо замїчає краковскї „N.
 Refořna“ зь сотворенїемь передъ 16 тї роками
 вь галїцїю узванїмь прецедентомь, коли то гр.
 Гогенвартъ розширивъ вь админїстраціонїй доро-
 жїхь право выборчїе, заряджуючи вчисленє до „10-
 лїтїшнїхь сепїсусь“ такожь и додатки до подат-
 ковь.

ЗАГРАНИЦЯ.

Вь справї афганскою конфлікцію.
 Афганскїй ковалїть такъ якъ-бы вже залагодже-
 нїй; всякї сумнївы, якї подношено вь часопї-
 яхь о мирнїмь его залагодженїю, суть неправ-
 дивї и вырахованї очевидно на сензацію. Ось,
 до пїше „Pall Mall Gazette“ о сїхь поголо-
 сахь: Всякї вїсти, що будьто-бы вь перегово-
 рахь межї Россїєю а Англією настали новї
 рїшлїности, суть неправдївї. Вправдї суть ще
 однакь точки до залагодженя, але вь нїхь не має
 акого противуположенїя, чтобы до залагодженя
 и не выстарили звичайнї средства диплома-
 тїчнї, або котрї могли-бы знову выкїдати вь
 охоть помїрившихся державахь якєсь новє
 наруженє. Найбїшнїмь однакь доказомь, що
 лїкї опїр будє певно вь мирнїй дорожї
 залагодженїхь, єть Англія переставє вже збро-
 тїю. Зь Лондону доносять имено, що дня 9
 ая отбулася тамъ нарада министрїв и адмира-
 ловь получила заразъ приказъ откїдати розпо-
 лядженє, шїлоя котрого маєть праготовитїся и
 отїти вже 14 с. м. до Індїї транспортъ вїс-
 аа англіиского вь сїль 2000 людей. Зь даль-
 шїхь ознакь мирного залагодженя спору афган-
 ского приходїть намь ще занотувати, що шїлоя
 стей насїлвїшихь зь Парижа, король дунскїй
 лїавъ офїціально, що прїймає на себе урядъ
 ровного посереднїка вь англо-росїйскїмь спо-
 рї. — Якъ зь англїискихь жерель такъ такожь
 зь росїйскихь та нїмецкихь доносять вже
 перь о запевненїю мира. Одно, що вь росїй-
 скихь вїстїхь пробїваєся, то єть, що Россїя не
 тїла-бы выїти зь сего спору зь порожнїми
 нами. Такъ доносять зь Петербурга, що тамъ
 те и найбільшїй скептік не сумнїваєся о мир-
 нїхь залагодженїю спору, але хїбнїмь-бы було
 казуть „Петерб. Вїдом.“ наколи-бы хто ду-
 вь, що справа гранїцї межї Афганїстаномь а
 осїєю позостано на тїй самїй точцї, на ко-
 бїй отояла вь мїсїючїхь любїхь. Посуенєсь
 зїйсїюкого отдїлу улєкшїло порїшенє, бо рос-
 сїйскї форпостї означїли гранїцю, котрой собї

Росїя бажає а котра мусїть бути задержана.
 Що дотыкає Герату, то Россїя зовсїмь не звер-
 тала уваги на него а особливожь по заведеню
 status quo ante отпадає воляка причина, чтобы
 Россїя се мїото забирала. Рїчь Англії єсть за-
 вєсть тамъ сильне правительство, але немєше
 такожь було-бы се задачею Россїї взяти ою
 спїраву вь свои руки. наколи-бы Англія показа-
 лась до сего за слабою. Велику прислугу для
 мирного залагодженя англо-росїйского спору
 зробїла такожь и Австрїя порозумївшись сь нї-
 мєчичиною а може бути и за єї иніціатївою.
 Коли вже наруженє относїнь межї Россїєю и
 Англією дїйшло було до найвышїей степенї, вы-
 ступїла Австрїя супротивъ Порты зь енергїч-
 нїмь и категоричнїмь жаданьемь неутралїзаціи
 Дарданеллїхь и Босфору. Порта мусїла на се
 прїстатї, выдїти вь сїмь жаданю такожь и жа-
 данє нїмєчичины и взїзлао заразъ до укрїплю-
 чїхь дарданельскихь крїпостей, при чїмь тї на-
 вїть нїмєцкї офїцеры помагали. Се не позостало
 безь выльву на Англію, котра теверь побачїла,
 що не буде могла зачеїтї Россїю зь єї най-
 слабшого боку т. є. отъ Черного моря. Неутра-
 лїзація Дарданеллїхь и Босфору ослабїла велику
 охоту торїсовь до вїйны и улєкшїла такъ мир-
 не порозумїньє мїжь обома державами.

Зїздъ трехь цїсарїв. Отъ двохь
 майже недїль ходїть вїсто, що вь Австрїи —
 одїй кажуть що вь котромь мїотї вь захїднїй
 Галїцїї, другї що вь Ішлю — мае наступїти
 зїздъ трехь цїсарїв: австрїйского, нїмецкого
 и росїйского. Вїсть сїю заперечено заразъ по
 вїсїмь появленю єї. Тїмь часомь двївокїй
 „Przegląd“ недавно категорично оботававъ при-
 сїбї вїсти и доказувавъ, що не лишє мае насту-
 пїти зїздъ трехь цїсарїв, але на зїздъ
 сїмь мають явитїся такожь кн. Бисмаркъ и ми-
 нїстеръ Гарь вь цїли сїбнолю нарады. Гово-
 рєно вже, що навїть наступїло порозумїньє що
 до часу и мїсїця зїзду межї австрїйскїмь и
 росїйскїмь дворами и що гадка зїзду выїшла
 отъ царя, котрый хотївь бы австрїйскому цїса-
 реви отдати визиту за зїздъ вь Скерневицяхь.
 Воїмь тїмь вїстїмь заперечують теверь кате-
 горично нїмєцкїй газеты „Kreuz Ztg.“ и „Münch.
 Allg. Ztg.“. До послїднїхь пишуть зь Вїдїа: Мы
 вїрїмо, що царь бажає отдати визиту нїмєцкому
 и австрїйскому цїсарєви за зїздъ вь Скерневи-
 цахь, але теверь пора не до того, позаякь рос-
 сїйскї круги политїчнїй занятї теверь иными
 спїравами и недумають робити якихь пригото-
 влень до такої подорожї. Зь вїдєвскихь вїро-
 достойнїхь круговь запевняють, що досє не
 надїшло подобне предложєньє зь Петербурга
 авь такожь вь двірскихь сферахь вїдєвскихь
 не пороблено жаднїхь змїнь що до подорожї
 австрїйского цїсаря якъ и вь загалї не має
 выхь приготовлень, котрї вказувалї-бы чїмь
 небудь на зїздъ трехь цїсарїв.

Росїя. Зь Ници доносять, що перебува-
 ючїй тамъ гр. Лорїсє-Мєлїковъ зїстєвъ
 поклякнїй до Петербурга. Говорять, що онъ
 мае по гр. Толстому обїяти теку мїнї-
 стерства дїль внутрїшнїхь. Вїсть єя отаєся о
 стїлькю ймовїрнїшою, що станє здоровья гр.
 Толстого, якъ мы вже доносила значно погоршї-
 лї и що онъ змушенїй бувъ для того зь Крїму
 перенєстїсь больше на півноч вь свои добра.
 Наколи-бы гр. Лорїсє-Мєлїковъ бувъ дїйстно
 поклякнїй до мїнїстерства значило бь се вели-
 ку змїну вь дотєперїшнїй политїцї росїй-
 ской. — Ген. губернаторъ Туркестану Чернаєвъ
 получилъ отгуотку и якъ говорятъ не верне вже
 на свое становищє; другї кажуть знову, що онъ
 мае прїїхати до Петербурга вь цїли отобрїа
 певнїхь вїструкцій. — Полковнїкъ Закревскїй,
 котрого ген. Комаровъ выславъ до Петербурга,
 прїїхавъ опогд до Гатчїны и бувъ у царя на
 аудїєнці. Закревскїй розказувавъ, що вь стїацї
 надъ Кущкомъ взяло участь 1500 Россїянъ и
 5000 Афганцїв. Узбрєньє Афганцїв мае бути
 дуже лихе, але за те мають они добру артиле-
 рію. Жителї коло Пендж-Дехъ суть дружнїо
 усооблєнї для Россїи. — По поводу ювілея
 росїйского дворянства подає газ. „Свїтъ“ чїло
 росїйскихь дворянъ и каже, що вь цїлїй
 Россїи єсть 800.000 душь дворянства насїд-
 ственного а 300.000 особїного. Больша половина
 всего дворянства прїпадає на оїсьмь губерній
 полуднево и півночно захїднїхь.

Сербїя. Зь Нишу пишуть до „Pol. Corr.“
 що окуштаня сербка зїстала закрыта предсе-
 дателемь кабинету Гаршанїаномь. Члєны оку-
 штїны попрощалїся оть королємь Мїланомь,
 котрый вь своїй промовї оть признаньємь згадавъ
 о ихь дїяльности и подїкувавъ за обявь патріот-
 їзму. — Смерть кн. Александра Караджордже-
 вича принєсе сербскїй династїи королївскїй новїй
 клошты. Якъ звїстїю, пок. кн. Александръ бувъ
 претендентомь до сербскїй короны и се право
 сїлывє теверь на его сына Петра, зїтї кн. чор-
 ногорокого. Заразъ по смертї кн. Александра от-
 булає вь Темешварї нарада родины Караджор-
 джевїчїхь, вь котрой найстаршїй сынъ помер-
 шого кн. Петро заявивъ, що оголосїть манифєстъ
 поддержкїючїй права Караджоржевїчїхь до серб-
 ской короны. Члєны родины заявлїли однакь,
 що теверь пора до сего неїтївїдїна и дїятого
 кн. Петро поїде насампередъ до Петербурга
 и Вїдїа по вїформациї, а вернувшись оттакъ до Чор-
 ногоры, выдасть отповїднїй манифєстъ. За сїмь
 манифєстомь поїде отповїднїй рухъ вь Сербїи.
 Зь сербскїхь стороны доказують зновї, що покї-
 нїй кн. Александръ не має жадного права до
 сербскїй короны, бо авь окуштаня не затвер-
 дїла его вь своихь частїхь яко князя сь правомь
 насїдства, авь Порта не именовала его яко тако-
 го лишь просто яко регента.

Турєчина. Зь Скодару доносять, що до-
 слїды о послїднїй ворохобнї выказала, що она
 була зовсїмь пїсла певнїхь, добре зь горы об-
 думаннїхь пляновъ уложена и выбухла лишє по-
 жїмо волї проводирїв передчасно. Позаякь все
 єсть єсть обавя, чтобы не выбухла нова ворохобнїа,
 то губернаторъ косовского вїлїету получилъ при-
 казь сїбнолю сь властями военными предпрїяти
 отповїднїй оредотва осторожности. Особливо роз-
 ходїть о те, чтобы не роздроблювати сїлы во-
 єннїй и для того будуть отоманскїй войско скон-
 центрованї коло Призренду и Косова. Зь Солуня
 пишуть до „Pol. Corr.“, що губернаторъ Ко-
 сова вымашєрувавъ вже сь войскомъ до При-
 зренду, чтобы зь отїи розпочати порєгованьє сь
 ворохобнїками вь цїли удержаня мира. — Пїсла
 донєсєнь „Daily News“ выслала Порта окружнїкъ
 до своихь представитєлїв при заграничнїхь
 дворахь, вь котромъ доказує, що Італїя забрала
 оданїя порть безь попереднїго порозумїнья сь нею
 и закладає противь сего протєстъ. Рївночасно
 звертає Порта увагу державъ на те, що и попе-
 реднїа окупация побережя надъ Червонымь морємь
 черезъ Італїю була безправною и нарушєє права
 Султана. — На болгарско-македонскїмь погра-
 ничю проявлїлось зновї ватаги ворохобнїковъ и
 старають розбудати ворохобнїю вь Македонїи.

НОВІНКИ.

По поводу свята свїтл. Вознесєнїя Христоного при-
 падаючого вь четверть слїдуюче число „Дїла“ выїде
 доперва вь субботу.

— Товариство Рускихь Женщїн вь Станїславовї у-
 строєє вь четверть дня 21 л. мая с. р. вечернїцї
 литературнїй вь память Николая Костомарова,
 на котрї запроше горячо воїхь почитатєлїв
 поїбною. Вечернїцї отбудуться вь рускїй Чи-
 тальнї о 7 годїнъ вечеромь. Вступъ для члєновъ
 30 кр. — для нечлєновъ 50 кр. — *Отъ Выдїлу.*

— Учїтель округа судового Залєцкаго, порозумї-
 шїхся межї собою дня 7 мая, выбравїи трехь де-
 легатовь, котрї разомь сь делегатами Зборївоко-
 го округа судового удадутся до Вп. М. Кашєвка,
 посла до сейму краєвого, чтобы запевнїти собї
 его прїклонїность вь спїравї подїшїєня оплаканю
 долї учїтельхь народныхь. Одночасно узнали за
 отповїдїе оголосїти сїя ухвалї вь часопїю „Дї-
 ло“, чтобы тїмь самымь завбавїти учїтельхь и
 вїснїхь округовь до сїбнолюго вь тїмь дїлї по-
 ступованя, бо по нашїй гадцї и найосновнїшїй
 меморїялы оставуть вь сїмїхь безь доброгь на-
 слїдку, если не будемо матї за собою прїклон-
 ного усооблєнїа пословь соїмовыхь. — *Ест.*
Мацєва, управїтель школы вь Залєцкахь новїхь;
Ап. Горєчїй, старшїй учїтель вь Залєцкахь ста-
 рыхь.

— Самбїрскому выдїлову повїтовому признавъ вы-
 дїль краєвий беззворотню запомогу на половину
 коштовь будовы дороги громадской Самбїр-
 Мотїска вь сумї 44.657 зр. платної вь чотырехь
 ратахь, почавши отъ 1886 р.

— Львовєна палата торговельна уконоституовалася
 вь той особїтї, що выбрала 28 голосами на 29
 голосуючихь председателемь п. Едварда Сїмона,
 а вїцепредседателемь п. Кароля Кїсєлку. Деле-
 гатомъ палаты торговельной на часєхь непрїсу-
 тности выбрано п. Макс. Ештайн.

— Братство червоное вь Іршанїїлї, повїта косов-
 ского, складєся самъ Вп. Выдїловї центральному
 товариству „Просвїта“ шїру подїку за подаро-
 ванє 62 книжочекъ овогь давнїшого выданя
 для сегоже братства. — *Братство церковне* вь
 Краснолїлї.

— Бурмїстръ Коломыи п. Трахтенбергъ зложивъ
 оногды, якъ доносять до „Kur. Lwowskogo“ урядъ
 бурмїстра.

— Осїнїй манєвра вь Галїцїї мають отбутїся
 отъ 1 до 15 верєснїа с. р. Вь манєврахь сїхь
 возьмє участь XI корпусъ (штабъ у Львовї) при
 сконцентрованїю XI дївїзїи пїхоты подъ Золо-
 чєвомь и XXX дївїзїи подъ Бережанами. Дї-
 вїзїи сїя будутъ оперувати межї собою евену-
 ально при участї 5 полку кавалерїи. Подчасъ
 манєврїв прїїде до Галїцїны архїкв. Рудольфъ
 вразь сь жєною.

— Противь директорїв банку рустїанского выто-
 чєно карне слїдство за обманьство. Вь слїдствї
 отїмь, котре вєде сов. Сїмоновичь, мають бути
 перєслуханї Кїлїнь, бувшїй касїєрь, Маєвскїй,
 бувшїй бухгалтеръ и Лянгъ, уряднїкъ банку.
 Слїдство выточєно, якъ говорятъ, на донєсєньє
 одного зь адвокатовь вїдєвскихь а подготаво
 до жалобы була вїсть, що одному зь львовскихь
 адвокатовь, котрый, якъ то кажуть, має добрїй
 плєчї, выплачено вже по розвязаню банку 50.000
 зр. лїстами и чеками банку рустїанского вь
 повнїй вартостї.

— Вь Золочєвї арештовано дня 10 с. м. жїда
 Хувєна, директора жїдовской касы задатковон зь
 Топорова, бо показалося, що онъ на школу сєи
 каомь здефравдувавъ кількя тысячїхь гульдєновь.
 До теверь сїдять вь золочєвскїй вїзїцїи вже
 чотыри сєго рода директоры зь тамошного округа.

— Образы вь школахь. Рада школьна краєва вы-
 дала розпорядженє до радъ школьныхь окру-
 жнїхь, шїлоя котрого вь школахь мають нахо-
 дїтїся лишє образы святыхь, портретъ цїсаря и
 образы потрїбнїй до науки зь поглядю. Причїною
 такогь розпорядженя єть, що по школахь нахо-
 дїтїся историчнїй образы чужїхь народїв и иш-
 їй образы неїтївїднїй цїлямь науки.

— Фотографїи торжєствєнного походу вь часї
 итїрполизациї мїтropolїта появлятєся незадовго вь
 продажї. Львовскїй фотографы установїли були
 подчасъ походу вь рїжнїхь мїсїцахь и здоймали
 рїжнїй вїды сего походу.

— Польєна читальня академїчна. Отъ довшого вже
 часу ходїли вїсто по Львовї, що польєка чи-

тальня академїчна упадає и що нема особубу,
 щобє єї поддержати. Дїйшло вже було до того,
 що выдїль читальнїй оголошїв єї розвязанє и
 склякєвъ вь тїй цїли мїнувшю недїлї загал-
 нїй зборь, котрый має се постановленє рїшїти.
 До розвязаня однакь не прїшїло, устунївъ
 лишє єї дотєпершїнїй голова п. Родаковскїй а
 выборь нового головы мае бути сїми днями до-
 конаннїй. Причїною упадку читальнї єть загал-
 на апатїя польєкой молодежи и бракъ охоты до
 всего, що загрїває и одушевляє душу молодїцї.
 Сумнїй сє обявь, тїмь сумнїшїй, бо яка мо-
 лодїжь таке и будучє поколїньє а зь другою
 знову стороны доказъ, що яка молодїжь, така
 и єї сучасна сусїбїлїсть. Причїною сего роз-
 стїроу польєкой читальнї академїчної и загал-
 ної апатїи середь польєкой молодежи єть безпе-
 рєчно то, що польєка молодїжь поступивши на
 университетъ забуває на свое найперше прїзна-
 чєнє а почїнає заразъ грати ролю „золотыхь
 хлопцїв“, а идеаломъ єї єсть лишє паньковїтє
 и сальновїтє, за чїмь оттакъ иде брукова до-
 жуанєрїя и гонєньє за розрывками днїа. Само вже
 урядженє читальнї не конче отповїдало єї цї-
 лямь: паркетовї сальоны, меблї сальоновї, бї-
 лїары и т. д. сє для академїка по нашїй думцї
 злїшнє и не одушевїть его до шїрої и вєнеслої
 працї. О скїлькю намь звїстїю, польєскїй академї-
 кї шукали порады на овоїй загалнїй розстрїбї
 навїть вь рускихь академїчнїхь товариствахь,
 але дежє єсть лїкаръ, що принєсе помїчь на яку
 небудь хоробу духа?

— Именованїя. Кароль Гейнрїхъ, надвїжинєрь
 при гал. намїстництвї именованнїй зїстєвъ
 совїтнїкомъ будївнїцтва, инженеры Кароль Шеп-
 феръ и Романъ Вїлїанскїй надїнженєрами, а
 адюанты будївнїцтва Викторъ Бронїковскїй и Ка-
 зїмїрь Махнєвичь инженєрами вь техничїй
 службї державнїй вь Галїцїї.

— Вь захїднїй Галїцїї кружатъ за самого по-
 чатку сєгордїчної весны заграничнїй агєнты, зао-
 хочуючи сєлянъ до єміграціи до Амерїкї. По-
 слїднїми днями розкїнєно вь кількохь повїтахь
 захїднїй Галїцїны мїжь народъ велике чїсло
 прїмїрнїковь брошурка п. з. „200 мїлїонїв ак-
 ровь до колонизациї“. Властї полїтїчнїй конфо-
 кують згадавї брошуры и слїдять за шпрїтєля-
 мї єї.

— Замерзъ вь маю. Зь Гусятнїнского ишуть
 намь: Вь Лычкєвцяхь, повїта гусятнїского, д.
 3 л. мая по полуднї поїлавъ господарь Мацько
 Руднїцкїй овогь 12-лїтнїго сынка на поле сь
 быками, щобъ трохи попаоць. Вечеромъ вернули
 быки до дому самї безь хлопца. На другїй день
 знайдєно его закоєстєнїлого вь ровї, де бувъ
 охавєся передъ дощємь и тамъ заснувъ на вїкї.

— Памятка по Хрїстї. Профєсоръ архєологїи вь
 Атенгахь, Дїль, открьивъ недавно вь Елїатєхь
 камїнь записаннїй грєчєскими и латнїискими букв-
 ами, котрый мае походїти ще зь першого столїтїа
 нашой єры. Зь написовь мало показатїся, що
 камїнь сєї єсть той самъ, на котромъ Хрїстосъ
 сїдїєвъ, коли доконавъ чудо вь Кана галїлей-
 ской. Оданъ зь апостоловь або може сучаснїхь
 маєть сєї камїнь перенєстї до Греціи. Архїєпо-
 скопъ зь Патрасъ и шесть секціи вь мїнїстер-
 ствї просвїты Лямброосъ удалїся до Елїатєхь,
 чтобы зь отїи сь торжєствомь перенєстї камїнь до
 музеумъ старожїтєствєй.

— Дрїбнї вїсти. Цїсаръ дарувавъ громадѣ Мош-
 ковь вь Сокальскїмь 100 зр. запомогї зь прї-
 ватнїхь фондїв на будову школы. — Вь Чер-
 нївцяхь померъ господарь Юрїй Черкасъ, пере-
 жившїй 106 лїтѣ. — Генераль Змаргвїхвєстан-
 цївъ о. Семенєно держїть теверь тїи разы вь
 тїждєнь фїлозофїчнїй проповїди вь львовскїй ка-
 тєдрї латнїискїй. — Звѣстнїй зь процесю Кра-
 шєвокого шїонь Адлєрь померъ сїми днями у
 Вїдїи. — Вь Дєлявї, пов. товмацкогю, забивъ
 грїмь сєлянїна Нїколу Шкрїмїду.

Послїднїй вїсти.

Сєгодня вечеромъ отбувся вь великїй са-
 ли „Народного Дому“ численнїй зборь деле-
 гатовь передвыборчїхь комїтетовь повїто-
 выхь. Делегаты представїли ситуацію вь свои-
 ихь повїтахь для директївы центрального ко-
 мїтєту при ставленю кандидатовь.

Вїсти зь Аєпархїи Львовской.

Завѣдательство вь Поїбчї, дек. станївола-
 вєвокого получилъ о. Ває. Крынїцкїй.
Мїтropolїта консїсторїя затвердала за-
 вѣдательствъ єх сїгнєндо парохїи вь Выровѣ о.
 Твардїєвчїа зь Яковая на прошенє вдовцї
 Кїямєнтїны Уляцкої. — Львовскому магнїстрату
 предложала мїтropolїта консїсторїя квали-
 фїкаціонъ табєлю убѣгатєлїв о презенту на
 Малєховѣ.

Президїя намїстництва годотєє на канопї-
 чїчу институтїю о. Мїх. Ганкєвича, пар. Глѣ-
 бова на Луку малу. — Президїя намїстництва
 повїдомила мїтropolїтату консїсторїю, що Є. Вєд.
 цїсарь дня 22 цѣвнїа 1885 а мїнїстерство про-
 свїты и вїрєновѣдань дня 29 цѣвнїа 1885 р.
 именовалї о. Іоана Вартосєвокого профєсоромъ
 звїчайнїмь богословїю пастырского зь рускїмь
 языкомъ выкладывамъ.

Вїсти зь Епархїи Перемыской.

Завѣд

Намъстицтво годятся на каноничну пп отитуцію о. Антонія Кмицакевича зъ Торганович на капеляню Чаплѣ, дек. старослѣбского. Засуспендованый и отсужденый отъ капеляни о. Діонзій Лапчикѣ, капелянь въ Вороблячнѣ, дек. любачѣвского. Конкурсъ. При перемысломъ соборномъ храмѣ опорожнена посада П-го проповѣдника съ рѣчною платнею 315 зр. зъ фундаціи еп. Ситгурского. Речивецъ до 13 червня 1885.

ПОСМЕРТНІЙ ВЪСТІИ.

† О. Кирилъ Лаврецій, парохъ въ Улючѣ, дек. бѣрчаньского, упокована днѣ 27 цвѣтня с. р. въ 59 роцѣ жита а 33 священства. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Библиотека для молодежи“, издаваной черно-вещкою „Рускою Бесѣдою“ подъ редакцію Емиліана Поповича вышла книжочка 4-та и мѣстятъ въ собѣ: 1) поэзію Евгенія Дмитровича „Рѣдн хатина“; 2) Оповѣданье „Першій разъ на желѣзницѣ“; 3) Казку про бабину та дѣлову денку; 4) Статейку „Ласотѣвка“; 5) Забавы для дѣтей и 6) Приповѣдки про огонь та воду. — „Библиотека для молодежи“ коштуе на роцъ въ дорожѣ предплаты 1 зр. (за 12 книжочекъ). Адреса редакціи: въ Черновцахъ, ул. Силени, ч. 7.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. о. Ант. Вит. въ Дел. Переказъ на 6 зр. 45 кр. мы отримали и якъ належало, зарядили. Дякуемо сердечно! — Всч. о. Лот. въ Бучачи. Посылки 1 зр. 25 кр. и 3 зр. мы отримали и вписали за литературный додатокъ на повѣ року 2 зр. 50 кр., на оправу 55 кр., — остае на дальше 1 зр. 20 кр.

Подяка.

Неумолима смерть выдерла намъ найдорожшу нашу донечку Ярославу, и полишила насъ въ тяжкой печали. Правдивою отрадою стало для насъ сердечне оповѣчье Воч. оо. І. Козака зъ Калуща, Погорецкого зъ Пѣйда и Вайды обряду лат. зъ Калуща, котрѣ взяли ласкаву участь въ похоронѣ, дальше Ви. мѣщанъ-опѣвковъ хоральныхъ ибѣ проводомъ Ви. Спиридіона Губчака, и Ви. интеллигенціи и мѣщанъ зъ Калуща. Воимъ тымъ Воч. и Ви. Лицамъ складаемо вашу найшарѣйшу подяку!

Ярославъ и Валерія Корытовскій, родачѣ; Ольга, сестричка.

II.

Сподобалося Всевышному, недослѣдимому въ Своихъ засудахъ, навѣстити мене тяжкимъ горемъ, забираючи мою найдорожшу подругу Емилію передвчаю до вѣчности. Въ великомъ томѣ нещастю досвѣдчивъ я однакъ только прихильности отъ добрыхъ людей, що уважаю моимъ обовязкомъ прилюдно высказати тутъ мое чувство вѣчности для нихъ. Тожъ сердечно дякую передовѣмъ Воч. оо. Духовнымъ, вѣзавшимъ такъ численно и доброхотно участю въ обрядѣ похоронномъ, а именно: Впр. оо. декамамъ Олесняцкому, Брплинскому, Гальцѣ, Слюзаревѣ и І. Вѣлинскому; Воч. оо.: Юліану Ганкевичу, Иньевичу, І. Ганкевичу, В. Богоносу, Юл. Стеткевичу, Туркевичу А., П. Хомильскому, В. Скоморовскому, М. Чачковскому, И. Герасимовичу, М. Ганкевичу, Л. Сѣчинскому, Сѣменовичу, Т. Меленкевичу и І. Олесняцкому — особливо же оо. Богоносу и М. Ганкевичу за ихъ траогакіи бесѣды прощальны — а немевше и Воч. оо. лат. свящ. Іос. Зьолецкому и Ш. Дзюржинскому. Найсердечнѣйше дякую Вѣл. панѣ Ал. Любовичъ и Єв. Ви. родичѣ, п-нѣ Ем. Будзьвской и п-нѣ Генрицѣ Ганкевичъ за те, що Покѣйной черезъ цѣлый оасъ недуги а особливо въ послѣднихъ хвляхъ чм опускали, а оттакъ осироченымъ моимъ донемъ завляисъ, удержючи все подчасъ похороннѣ съ пожертвованьемъ своихъ силъ въ найкрасшомъ порядку. Щиримъ сердцемъ складаю въ койца подяку моимъ чч. парохіанамъ, чч. братствамъ обохъ обрядовъ, чч. цехамъ ремѣсничимъ за ихъ громадну участь въ похоронѣ и оказане

менѣ сочувствіе, якъ не менше Ви. членамъ хору зъ Окна за те, що зволили причинитись до звеличенія сумного того обряда. Въ концѣ дякую всѣй мойй Ви. Родинѣ, знаемымъ всѣй Ви. Грималовской и позамѣщевѣй Публицѣ, котра зволила черезъ Свою участь въ похоронѣ оказати менѣ свое спѣвчутье въ моимъ тяжкомъ горю. Спаси Богъ Имя, и най Богъ хоронитъ Ихъ отъ подѣбныхъ смутковъ, якамъ дѣткнула теперь мене Его рука. Александръ Ганкевичъ, парохъ Грималова.

Съ симъ числомъ розсылаея Впов. Предплатникамъ „Библиотеки найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ 5 и 6 аркушъ повѣсти гр. Алекс. Толстого „Князь Серебряный“.

Ц. к. генеральна дирекція австрійскихъ желѣзницъ державныхъ.

Выписъ зъ плану ѣзды важный отъ 15 лютого 1885 р.

Отѣзды зѣ Львова:

Поѣздъ мѣщаный о 6 год. 40 мин. рано до Стрыя. Поѣздъ особовой о 11 год. 25 мин. передъ полуднемъ до Стрыя, Станиславова, Дрогобыча, Борыслава, Хирова. Поѣздъ мѣщ. о 6 год. 45 мин. вечеромъ до Стрыя, Станиславова, Гусятына, Дрогобыча, Хирова, Загѣря, Звардова.

Приходятъ до Львова:

Поѣздъ мѣщ. о 8 год. 39 мин. рано зъ Стрыя, Станиславова, Хирова, Загѣря, Звардова. Поѣздъ особ. о 4 год. 17 мин. по полудни зъ Стрыя, Станиславова, Дрогобыча, Борыслава, Хирова. Поѣздъ мѣщ. о 1 год. 39 мин. въ ночи зъ Гусятына, Станиславова, Стрыя, Дрогобыча, Борыслава, Хирова, Звардова.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручае 1315 31—?

кѣнякъ лѣчущій, правдивый Французскій въ рѣжныхъ родахъ по цѣнѣ 2 зр. до 3 зр. 50 кр., — такожъ малягу.

Матеріи на одѣжъ

лишь зъ траваломъ вовны овечои для мужины среднего росту

310 метры } за зр. 4-96 кр. зъ доброй вовны овечои и ва } „ „ 8— „ зъ лѣпшой вовны овечои; одму одѣжъ } „ „ 10— „ зъ тонкой вовны овечои } „ „ 12-40 „ зъ дуже тонкой вовны „

Пледы до подорожи за штуку зр. 4, 5, 8 ажъ до зр. 12— Дуже красна одѣжъ, сподѣкъ, иберцигеры, матеріи на сурдути и плащѣ отъ дощу, тифель, льодентъ, комизъ, камгарнъ, шевіотъ, трико, сукна для дамъ и на бильяры, перувіенъ, доскинь воруцае

Заложений Joh. Stikarofsky, — 1866. —

Складъ фабричный въ Бернѣ.

Верзы Франко. Карты взоршѣй для панѣвъ крапѣвъ и франкован. За посыллатою на вышь 10 зр. франко.

Я маю завѣсды складъ сукна больше якъ за 150.000 зр. а. в. и тому легко зрозумѣти, що въ мойй посвѣтній торговлі повѣстасъ багато останковъ дожины отъ 1 до 5 метрѣвъ, лишь я змушений такъ оставки отпускати по богато отъ коштовъ выробу низшихъ цѣнахъ. Каждый разумно мыслящій чоловікъ муситъ змѣркувати зъ такихъ малыхъ останковъ не можна жадныхъ взорѣць посылати, бо прещѣ при бѣлькасотѣ замовляныхъ зъ тыхъ останковъ въ короткомъ часѣ нічого бы не лишалося. Для того есть то честный обманъ, коли фармы суконъ ивсвѣруютъ о взорѣцѣхъ зъ останковъ и въ такихъ случаяхъ суть тѣ взоры отгати зъ поставовъ а не зъ оставковъ а цѣли такого поступована суть зрозумѣлѣ.

Останки, котрѣ не годятся можуть отбѣвтити ся або отсылаются грошѣ

Кореспонденціи принимаются на мовахъ: вѣмецкой, угорекій, чешкѣй, польскѣй, италійскѣй и французскѣй. 1311 (12—20)

Дръ Людвикъ Лубинскій

адвокатъ краевый

въ Станиславовѣ

перенѣсь свое бюро до каменецъ п. Гонткевичевой при улицѣ Собѣского ч. 18 въ Станиславовѣ недалеко отъ ц. к. почты.

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕНЬЕ для Галичины и Буковины,

зарегистровано общество съ неограниченою порукою

выплачуе власній выльсованай листы, а такожъ текучіи купоны отъ невыльсованыхъ ще своихъ листѣвъ, принимаетъ въ уплату купоны отъ державныхъ ефектовъ и заставныхъ листѣвъ, удѣляе довгосрочнй пожички на случай покупки землѣ и короткосрочнй за ипотекарнымъ обезпеченьемъ, тоже пожички за порукою и обезпеченьемъ для сельскихъ хозяйствъ. 3—?

Принимаетъ грошевіи вкладки на проценты:

а) на книжки щадничй по 5%; б) на текуцій счетъ (conto corrente) за 30-, 60-, 90- и больше-дневнымъ выповѣдженьемъ по 4%, 4 1/2% и 5%.

Заставничче отдѣленье

того же Заведеня выдае пожички на заставы, именно на процентнй цѣнный ефекты, дороговщинности, выробы фабричнй и ремѣсничй и на всякй предметы, мающй цѣннѣсть.

Бюро Заведеня въ власномъ домѣ при улицѣ Орменской н-рѣ 2.

Маю честь оповѣстятъ П. Т. Публицѣ, що съ днемъ 1 л. лю того с. р. открьвъ я

ТЕХНИЧНУ КОНТОРУ

при ул. Городецкой ч. 39, на 2 поверѣ для выготовлена всякого рода пляновъ для будовель, робѣтъ сиццескихъ, столярскихъ и т. п., зарѣвно такожъ конторысьвъ, обрахункѣвъ и всякого рода техничныхъ робѣтъ. Василь Пагорный.

Не буде вже латаного бѣля!

Менѣ удалося сконструувати прирядъ, за помощьюъ всякомъ uszkodженѣмъ бѣлю и т. д. можна поновити мѣсто шитя скоро и такъ красно заткати, шо не видно зъ боку до шитя якои небудь системы и можна его плѣти залучувати такъ легко уквивати, шо навѣтъ и менше выраванню шитю на машинѣ може дойти до жокаданого успѣха. Цѣна зр. 1.50 за посыллатою, при посыллатою устѣмъ (такожъ въ маряхъ почтовыхъ въсѣхъ краѣвъ) высылка франко.

Georg Grasser, Gratz, Maigasse 15

Накладомъ Редакціи „Дѣла“ выйшли Доси:

- 1. Въ оборонѣ чести зъ нѣмецкого Г. Раймунда, 3 томы въ 1 книжцѣ. Цѣна 2 зр. 50 кр. (съ пересыл. 2-70)
2. Дымъ, зъ російского И. Тургенева. Цѣна 1-50 зр. (съ перес. 1-70)
3. Стефанъ Лаврентій, зъ англійского Эдвардса. 2 томы въ 1 книжцѣ. Цѣна 2 зр. 70 кр. (съ пересыл. 2-90)
4. Любовь Убогого Молодця, зъ французского Октава Фейлета. Цѣна 1 зр. 20 кр. (съ пересыл. 1-30)
5. Новорѣчнй Дзвонъ, зъ англійского К. Дикенса. Цѣна 60 кр. (съ пер. 70 кр.)
6. Грошѣ а праця, зъ шведского Дядька Адама. 3 томы въ одиѣй книжцѣ. Цѣна 3 зр. 20 кр. (съ пер. 3-40)
7. Мѣщаньске племя, зъ нѣмецкого Г. Раймунда. Цѣна 1 зр. 20 кр. (съ пересыл. 1-35)
8. Зѣ великого свѣта, зъ французского Жюльена Фейлета. Цѣна 80 кр. (съ перес. 90)
9. Фромонтъ молодшій и Ріслеръ шій, зъ французского Дооста. Цѣна въ 1 книжцѣ. Цѣна 1 зр. 80 кр. (съ перес. 2 зр.)
10. Золотый Чоловѣкъ, зъ угорского Локая. Цѣна 1 зр. 80 кр. (съ пересыл. кою 2 зр.)
11. Два мѣста, зъ англійского К. Дикенса. Цѣна 2 зр. (съ пересыл. 2-20)
12. Мертвй Душѣ, зъ російского М. Коля (съ портретомъ автора). Цѣна (съ перес. 2 зр.)
Хто купуе наименше за 10 зр., достаетъ 20% рабату.

Кромѣ того можна черезъ Администрацію „Дѣла“ достати:

- Безталанне Сватанье, образъ зъ галицкого жита, написавъ Василь Барвѣнокъ (В. Барвѣнкой). Цѣна 80 кр. (съ перес. 90 кр.)
Скошеный Цвѣтъ, повѣсть Володимира Барвѣнского. Цѣна 1 зр. (съ пересыл. 1-20)
Кобзарь Т. Шевченка ч. I, опрацьованъ полотно и съ вызолоченымъ заглавьемъ, портретомъ и короткою житицею поета. Цѣна 40 кр. (съ перес. 45 кр.)
Украинскій Гетьманы Выговскій и Хмельницкій, Ив. Левичко (Ив. Левичко). Цѣна 20 кр. (съ пересыл. 25 кр.)
Переводы Ос. Шухевича. Цѣна 80 кр. (съ перес. 90 кр.)

ВЕЛИКА ЛОТЕРІЯ ГРОШЕВА

500.000 МАРОКЪ

9,290.100 МАРОКЪ

яко наибольшу выграну подае въ найшасливѣшомъ случаю найновѣйша, велика, державою Гамбурга загварантована лотерія грошева

Table with 2 columns: Prize amount (e.g., 300000, 200000, 100000) and Quantity (e.g., 1, 1, 2). Includes text about special prizes and terms of the lottery.

Valentin & Co. Königstrasse 36-38 Hamburg. 15 мая 1885